

Антон Павлович Чехов
Оплаквателна книга

Стои тя, тази книга, в специална направена за нея кантонерка на гарата. Ключът от кантонерката „се намира на съхранение у стражаря на гарата“, но всъщност няма нужда от никакъв ключ, понеже кантонерката е всякога отключена. Разтваряйте книгата и четете:

„Уважаеми господине! Изпробване на писеца?!“

Отдолу е нарисувана муцунка с дълъг нос и рогчета. Под муцунката е написано:

„Ти си картина, аз – портрет, ти си гадина, аз – човек. Аз съм твоята мутра.“

„Като приближавах тая гара и гледах природата през прозореца, фръкна ми шапката. И. Ярмонкин“

„Не зная кой написал е това, а аз, глупакът, го чета.“

„Оставил спомен за себе си началникът на бюро жалби Коловроев.“

„Изказвам пред началството оплакването си от кондуктора Кучкин заради грубото му държане по отношение на жена ми. Жена ми не вдигаше никакъв шум, а напротив – стараше се всичко да бъде тихо. А също така и спрямо стражаря Клятвин който ме хвана грубо за рамото. Живея в имението на Андрей Иванович Ишчеев който знае моето поведение. Служещ в канцеларията Самолучшев“

„Никандров е социалист!“

„Намирайки се под прясното впечатление от възмутителната постъпка ... (задраскано). Минавайки през тази гара, аз бях възмутен до дъното на душата си от следното ... (задраскано). Пред очите ми се разигра следното възмутително произшествие, което рисува с ярки краски нашите железопътни нрави ... (по-нататък е задраскано всичко освен подписа). Алексей Зулиев, ученик от 7-и клас в Курската гимназия“

„Докато чаках тръгването на влака, разглеждах физиономията на началник гарата и останах много недоволен от нея. Съобщавам това по линията. Жизнерадостен летовник“

„Зная кой е писал това. Писал го е М. Д.“

„Господа! Телцовски е мошеник на карти!“

„Жената на стражаря ходи вчера с бюфетчицата Костка от татък реката. Желая им всичко най-хубаво. Горее главата, стражарю!“

„Минавайки през гарата и бидейки гладен с мисъл какво да похапна не можах да намеря постна храна. Дякон Духов“

„Плюскай, каквото ти дават...“

„Който намери кожена табакера нека да я предаде в касата на Андрей Егорич.“

„Тъй като ме изгонват от службата, че уж съм пиянствувал,

заявявам, че всички вие сте мошеници и крадци. Телеграфистът Козмодемьянски“

„Кичете се с добродетел.“

„Катенка, обичам ви безумно!“

„Моля в оплаквателната книга да не се пишат странични неща. За началник гарата Иванов 7-и“

„Макар и седми, ти си глупак.“

1884

КРАЙ

© Катя Койчева, превод от руски

Антон Павлович Чехов
, 1884

Източник: <http://bezmonitor.com>

Сканиране: Тони

Антон П. Чехов, Разкази 1880–1886, Народна култура 1969

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/1981>]